शुलस्य पृष्ठे मरणं पुना राज्यं भविष्यति ॥१०॥
पादत्रयस्य दृष्टार्थः श्लोकस्यासीत् स योगवित् ।
द्रष्टव्ये तूर्यपादार्थे प्रत्यये कौतुकान्वितः ॥११॥
अचिन्तयच्च संभ्रान्तः कथमेतद्भविष्यति ।
उवाच च विधेः शक्तिमचिन्त्यां कलयंश्चिरं ॥१२॥
तत् तत् कर्मव्यतिकरकृतः पारतन्त्रानुरोधात् सङ्गाः
सर्वे व्यवसितदृढोन्मूलनाय प्रयत्नात् ।
चित्रं तत्राप्युदयति विधेः शक्तिरत्यद्भुतेयं
यन्माहात्म्याद्विविधघटनासिद्धयो निर्निरोधाः ॥१३॥
मणिपूरपुरे पार्थं निहतं समजीवयत् ।
फणिकन्याप्रभावेण सर्वाश्चर्यनिधिर्विधिः ॥१४॥
द्रोणपुत्त्रास्त्रनिर्दग्धं मातुर्गर्भे परीक्षितं ।
जीवयन् कृष्णमाहात्म्याद्धाता धुर्योऽधिकारिणं ॥१५॥
कचं भस्मीकृतं दैत्यैर्नागांस्तार्क्षेण भक्षितान् ।
पुनर्जीवयितुं को वा दैवादन्यः प्रगल्भते ॥१६॥
इत्युक्त्वा भाविनोऽर्थस्य द्रष्टुं सिद्धिं समुद्यतः ।
तत्रैव बद्धवसतिः कङ्कालं स ररक्ष तं ॥१७॥
अथार्द्धरात्रे निर्निद्रस्तयैवाद्भुतचिन्तया ।
धूपाधिवासमीशानो घ्रातवान् दिव्यमेकदा ॥१८॥